

عنوان مقاله:

الگوی مطلوب مداخله دولت در حوزه تامین اجتماعی، سرمایه گذاری اجتماعی و اقتضائات عدالت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین حقوق اداری، دوره 4، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد راسخ - استاد حقوق و فلسفه، گروه حقوق عمومی و حقوق اقتصادی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی

مارال بردبار - دانشجوی دکتری حقوق عمومی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

چکیده‌هایده سرمایه گذاری اجتماعی رویکردها به حدود و ماهیت مداخلات دولت رفاه به طور خاص در حوزه تامین اجتماعی را متحول ساخته و مورد بازبینی قرار داده است. پیش تر نیز گرایش به خصوصی سازی و مقررات گذاری در چارچوب رویکرد های نئولیبرال به نظام تامین اجتماعی دولت رفاه پیشرفته را به سمت کاستن از مداخلات، حمایت ها و مزایای تامین اجتماعی هدایت کرده بود. بنظر می رسد جایگزینی تامین اجتماعی با سرمایه گذاری اجتماعی حمایتی کافی از تمامی شهروندان در مقابله با فقر عرضه نکند و دسترسی به حق بر تامین اجتماعی را متاثر سازد. ارائه حمایتی فوری، کافی و جامع که دسترسی ای همگانی به حداقلی از منابع را تامین کند مستلزم بازگشت به منطق توزیعی تامین اجتماعی و در تداوم آن تعیین حدود و نقش دولت در این حوزه است. در این پژوهش با هدف دستیابی به الگوی مطلوب مداخلات دولت در حوزه تامین اجتماعی با روشی توصیفی-تحلیلی، نگاهی به کاستی های نظریه دولت سرمایه گذار اجتماعی و تکیه بر اقتضائات عدالت در دو عنوان «شغل به مثابه دارایی» و «تفاوت در استعدادهای درونی» مبنایی در بازگشت به منطق توزیعی تامین اجتماعی شناسایی شده است. بر این اساس پژوهش حاضر ضرورت همراهی سرمایه گذاری اجتماعی با مداخلات جبرانی دولت رفاه سنتی در قالب مزایای نظام تامین اجتماعی را نتیجه گرفته است. کلیدواژه ها: استعدادهای درونی، دولت سرمایه گذار اجتماعی، سرمایه گذاری اجتماعی، شغل به مثابه دارایی، نظام تامین اجتماعی

کلمات کلیدی:

استعدادهای درونی، دولت سرمایه گذار اجتماعی، سرمایه گذاری اجتماعی، شغل به مثابه دارایی، نظام تامین اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431479>

